

LLIGA

El "puto amo" és

Qui realment domina les sales de premsa és Pep i no Mou

Anàlisi

ALBERT SOLÉ

El 26 d'abril del 2011 va ser el primer dia que va semblar que Pep Guardiola perdria els papers. Fart de les insinuacions del tècnic del Real Madrid, en la roda de premsa prèvia a l'anada de les semifinals de la Champions Guardiola va aparèixer a la sala de premsa del Santiago Bernabéu i va deixar anar la frase que passarà a la història dels clàssics: "En aquesta sala [Mourinho] és el puto amo, el puto jefe. Ell ja ha guanyat. Ha guanyat durant tot l'any. Li regalo la seva Champions particular fora del camp". ¿Però realment el mestre de les sales de premsa és Mourinho? Diversos experts consultats per aquest diari consideren -després d'analitzar els mateixos vídeos- que l'autèntic amo en aquest context és Guardiola i que un dels dies en què ho va posar més en evidència va ser aquell 26 d'abril al Bernabéu.

Joan Roma, psicòleg i filòsof, explica que amb aquella roda de premsa "Guardiola es va convertir en una enemic temible i eficaç; el bon noi també pot mossegar sense perdre les formes, com fan en les arts marcials aprofitant l'investida de l'adversari". Lluís Pastor, expert en comunicació i professor universitari, considera que hi ha un Guardiola a les rodes de premsa i un altre a fora. "La tensió que li genera el control del seu discurs verbal provoca que el seu cos busqui vies d'escapament, en aquest cas tocar-se el nas, les orelles, les galtes..." Per Pastor, la prova n'és que el dia de la roda de premsa del "puto amo" no ho va necessitar: "Durant aquells minuts no va tenir necessitat de tocar-se la cara perquè la seva energia ja tenia un conducte discursiu per ser canalitzada".

Joan Roma defineix el tècnic del Barça com una barreja "d'intensitat, emoció, humilitat, convicció, persistència, esforç i autenticitat" que, juntament amb l'èxit, l'ha convertit en una figura idolatrada que destaca sobre la malfiança que generen els polítics i banquers. "La identificació és tan forta amb els seguidors que ha fet oblidar que Guardiola ha venut la seva imatge a un representant de les forces odiades del moment: un banc. És comercialitzable tanta virtut? —

El lideratge del Pep és la suma de sis intel·ligències

Àlex Rovira

ESCRITOR, PROFESSOR D'ESADE
I EXPERT EN LIDERATGE

● **Intel·ligència emocional i social (voler)**

El lideratge és la suma d'intel·ligències. La primera, l'emocional, la té des de la introspecció i l'empatia. I li serveix a les rodes de premsa quan ha de contenir-se, però també quan ja no pot més i ha de respondre a Mourinho amb certa premeditació després d'aguantar molt.

● **Intel·ligència lògica i racional (saber)**

És una persona molt preparada, però no només com a entrenador de futbol, sinó perquè es nota que és un home culte i llegit. Té una dialèctica fluida, argumenta bé, induïx bé, dedueix bé, construeix bé els sil·logismes i ho fa des d'una gran serenitat. L'escoltes i t'adones que és una persona intel·ligent.

● **Intel·ligència pràctica (poder)**

Es manifesta quan diu: "Ara ja sé que guanyarem, ho sé, en tinc la certesa", perquè ha vist quin és el punt feble del rival, i quines fortaleces té. És evident perquè guanya sovint, i moltes vegades guanya per golejada.

● **Intel·ligència creativa (crear)**

Té clara l'estructura de l'equip, té clars els plantejaments estratègics i tàctics.

● **Intel·ligència moral (llegar)**

Guardiola dóna transcendència al que fa, però des de la integritat. Ell fa un treball deliberat d'humilitat i de contenció per evitar l'eufòria. Tot l'equip té clar que principal factor del fracàs pot ser l'èxit.

● **Intel·ligència espiritual (preservar)**

Té a veure amb l'habilitat de crear uns valors que ens transcendeixin. Guardiola estima profundament la seva feina, l'adorar i l'apassionat. Aquesta és la clau.

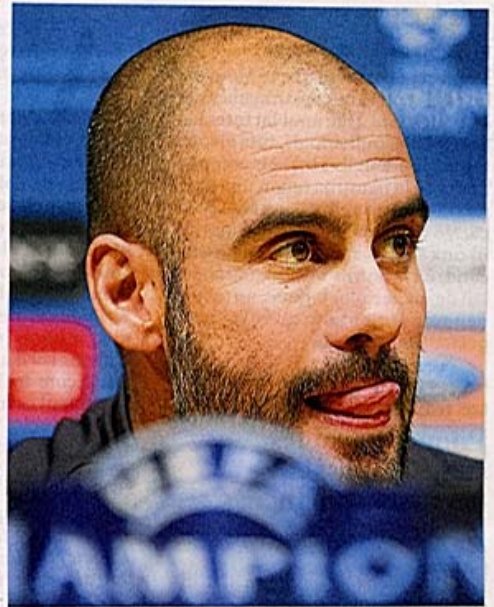

Robert Roderas
"És tan bon entrenador com bon comunicador: té habilitat oratòria"

Joan Roma
"Guardiola sap distingir entre persona i rol. Per això sempre fa la sensació que sap estar"

Lluís Pastor
"El Pep considera que no és bo mostrar-se molt obert davant dels periodistes"

Àlex Rovira
"Guardiola i el seu equip tenen clar que el principal factor de fracàs pot ser l'èxit"

Transmet energia i passió amb una gran gestualitat

Lluís Pastor

EXPERT EN COMUNICACIÓ
I PROFESSOR UNIVERSITARI

● **Passió i energia**

Guardiola és un apassionat de la seva feina, i aquesta energia i convicció en el que fa ho transmet amb un gran entusiasme que desborda i es projecta amb la seva gestualitat: els braços i les mans reforcen el que diu, arronsa el front i obre molt els ulls.

● **Voluntat de control**

Ell és el líder que vol controlar-ho tot, i considera que hi ha situacions en què no és bo mostrar-se obert i extravertit, com davant dels periodistes. Aquí apareix el Guardiola-tot-control, amb un discurs políticament correcte, amb una presència modulada i mellosa. Tant de control en una persona apassionada fa que el seu cos busqui vies d'escapament: no para de tossir i de tocar-se la cara i el nas.

● **Per sobre de la melé**

Guardiola se situa sempre per sobre del conflicte i busca vies de consens, cosa que li dona un perfil poc habitual en el futbol, i fins i tot en la política. Podria ser president d'un club o d'un país. Fins i tot quan va respondre a Mourinho ho va fer amb un elogi: "Puto amo".

● **Sedució**

És un seductor, ho sap i li agrada, i no té vergonya de fer-ho en públic: també se sent una mica especial.

● **Solemnitat**

Guardiola, com Obama, no riu, somriu, que és la manera educada de ser solemne i cordial. No té una gran fluïdesa però fa frases profundes que superen el dia a dia del futbol. Parla de valors i repeteix paraules que usen el llenguatge institucional: *esforç, humilitat i talent*.

Pep Guardiola

Sap que és un model i per això aquesta contenció

No dubta, dóna el titular i dosifica la vehemència

Joan Roma

PSICÒLEG, FÍLOSOF I PRESIDENT D'INNOVA (ASSOCIACIÓ PER LA INNOVACIÓ ORGANITZATIVA I SOCIAL)

● Equilibri

Sembla que Guardiola està en un moment de maduresa vital en què hi ha inclosa l'esfera professional, que és la que es mostra públicament. Dificilment mostraria aquesta maduresa i equilibri a les rodes de premsa sense l'equilibri en els altres àmbits: "Sóc amic dels meus amics, fill dels meus pares, company de la meua companya". Està declarant la fermesa dels seus vincles, que li permeten estar en una etapa dedicada a ser productiu.

● Model

Se sap percebut pels altres com un model a seguir, ja que ell mateix va tenir models que va admirar i va voler imitar. Sap que és un model per als seus jugadors, a més de mestre, i per a tanta gent que l'idealitza i el santifica. El seu capteniment públic, o contenció, obeeix a una manera de ser però també a la consciència d'aquest rol de referent moral i cívic que li demana la societat. Fer aquesta contenció requereix una gran capacitat de processar internament les emocions com la ira, la ràbia o l'eufòria.

● Escollit

En Pep té la sensació de destí i d'haver estat assenyalat des de molt jove per fer el que fa. Quan ell diu que és "l'escollit" ho fa per treure's mèrits, però és conscient d'aquesta projecció massiva.

● Fa un paper

Sap distingir entre persona i rol. Ve a dir: "Sé on i quan he d'exercir el meu paper perquè tinc una tasca molt clara i la resta no toca". Per això sempre dóna la sensació d'estar al seu lloc.

Robert Rodergas

PUBLICISTA, ASSESSOR DE COMUNICACIÓ I PROPIETARI DE RODERGAS, BARRERA I ASSOCIATS

● Notorietat i persuasió

L'expressió d'un líder ha de tenir, com tota comunicació que vulgui convèncer, notorietat i persuasió. La publicitat ho intenta en cada anunci, i el Pep sap combinar-les amb molt de compte i amb el to adequat en cada situació. Guardiola és tan bon entrenador com comunicador. Un exemple de la seva habilitat oratòria és el dia que va rebre la medalla del Parlament, en què va insistir que no volia ser considerat un exemple al mateix temps que repetia els valors de la il·lusió, la vocació de treball, el "llevar-se d'hora": són trets imprescindibles per assolir l'excel·lència en qualsevol repte professional. És la retòrica de la notorietat amb persuasió.

● Respostes segures

A les sales de premsa ha de respondre a preguntes dels periodistes que sovint no porten una intenció ingènua. Ell hi respon amb tres components bàsic d'un bon orador davant els mitjans: sense dubtes ni inconcrecions que demostrin inseguretats, inclou un titular a disposició del periodisme i dosifica la vehemència amb expressions més o menys contundents segons la pregunta i el tema.

● Llenguatge publicitari

Quan ens anuncia la grandesa del club, l'orgull de ser-ne membre, la bondat dels seus jugadors, la projecció internacional de les victòries, s'acosta al llenguatge publicitari. Ho fa sempre amb una explícita modèstia però repeteix amb una insistència pròpia de les accions publicitàries. Cal tanta reiteració? Ell creu que sí.

el passat

Duels històrics

Els altres clàssics que van morir amb la desaparició d'algunes seccions

Aquest diàssabte es juga el Maorío-Barça de futbol al Santiago Bernabéu, i el 4 de gener el de bàsquet al Pal·lacio de los Deportes. Són els dos clàssics que esperen més expectació, però no els únics. La història de l'esport està farcida d'èpics duels poliesportius, alguns dels quals han anat morint amb la desaparició d'algunes de les seccions del Madrid. El Barça, per la seva banda, ha sabut mantenir vius més dels seus equips, tot i que alguns han deixat de ser professionals amb el pas dels anys.

Dues modalitats d'handbol

A principis de la dècada dels 50 la majoria d'equips tenien dues seccions d'handbol: una de la modalitat de set jugadors i una altra de la d'onze. El Reial Madrid tan sols va guanyar una Lliga, la de la temporada 1952-53, quan es va imposar en una recordada final al Sant Gervasi de Barcelona.

Forts amb el beisbol

El Reial Madrid va fundar la seva secció de beisbol l'any 1944 i uns mesos després va guanyar la primera de les seves 10 Lligues. El Barça, per la seva banda, va aconseguir tres títols. Entre el 1945 i el 1948 l'equip blanc i el blaugrana es van repartir els quatre campionats de manera alternativa.

Santana, estrella del tennis

Durant molts anys el Reial Madrid va treure pit per la seva secció de tennis. Quan la secció blanca va fitxar Manolo Santana a la dècada dels anys 60 van arribar els títols més importants, com la victòria al Wimbledon de l'any 1966.

El rugbi i la seva recuperació

Algunes de les seccions del Madrid que han desaparegut han estat a prop de ser recuperades, com ara la de rugbi. El club madrileny va estudiar fa tres anys vincular-se amb el CRC Pozuelo Boadilla, però al final l'acord no es va materialitzar. La secció de rugbi del Madrid va arribar a guanyar una Copa l'any 1934, deu anys després de la seva creació.

De la Quadra-Salcedo, de blanc

Els enfrontaments Madrid-Barça també van arribar a disciplines com la natació, la lluita o l'atletisme, una secció que el club blanc va tancar a la dècada dels anys 80 després de mig segle d'èxits amb atletes destacats com Agustín Fernández, Juan Hidalgo, José Luis González i Miguel de la Quadra-Salcedo.

ALEX GOZALBO